

Direktiva 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta

z dne 11. februarja 2004

o spodbujanju sproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo in o spremembi Direktive 92/42/EGS

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175 (1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije [1],

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora [2],

ob upoštevanju mnenja Odbora regij [3],

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe [4],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Potencial za uporabo sproizvodnje toplote in električne energije (v nadaljevanju: sproizvodnja) kot način varčevanja z energijo se trenutno v Skupnosti premalo uporablja. Ob upoštevanju možnih koristi sproizvodnje v smislu varčevanja s primarno energijo, preprečevanja izgub v omrežju, zmanjšanja emisij, zlasti toplogrednih plinov, je spodbujanje sproizvodnje z visokim izkoristkom, ki temelji na rabi koristne toplote prednostna naloga Skupnosti. Poleg tega lahko učinkovita raba energije s sproizvodnjo pozitivno prispeva k zanesljivosti oskrbe z energijo in konkurenčnim razmeram Evropske unije ter njenih držav članic. Zato je treba sprejeti ukrepe za zagotovitev boljše izkoriščenosti potenciala v okviru notranjega trga z energijo.

(2) Direktiva 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 [5] določa skupna pravila notranjega trga z električno energijo za proizvodnjo, prenos, distribucijo in dobavo električne energije. V tej zvezi razvoj sproizvodnje prispeva h krepitvi konkurence, tudi glede novih akterjev na trgu.

(3) Zelena knjiga z naslovom "K evropski strategiji za zanesljivost oskrbe z energijo" poudarja, da je Evropska unija izjemno odvisna od svoje zunanje energetske nabave, ki trenutno zadovoljuje 50 % povpraševanja in za katero se predvideva, da bo do leta 2030 narasla do 70 %, če se bodo sedanji trendi nadaljevali. Odvisnost od uvoza in naraščajoči deleži uvoza povečujejo tveganje prekinitve ali težav z oskrbo. Vendar se zanesljivost oskrbe ne bi smela razumeti samo kot vprašanje zmanjšanja odvisnosti od uvoza in povečanja domače proizvodnje. Zanesljivost oskrbe zahteva širok nabor političnih pobud, ki so med drugim naravnane k raznovrstnosti virov in tehnologij ter izboljšanju mednarodnih odnosov. Nadalje je Zelena knjiga poudarila, da je zanesljivost energetske oskrbe ključna za nadaljnji trajnostni razvoj. Zelena knjiga zaključuje, da je sprejetje novih ukrepov za zmanjšanje povpraševanja po energiji bistveno tako za zmanjšanje odvisnosti od uvoza kakor za omejitev emisij toplogrednih plinov. V svoji resoluciji z dne 15. novembra 2001 o Zeleni knjigi [6] je Evropski parlament zahteval pobude za pospešitev prehoda na učinkovite energetske proizvodne obrate, vključno na sproizvodnjo toplote in električne energije.

(4) Sporočilo Komisije "Trajnostni razvoj Evrope za boljši svet - Strategija Evropske unije za trajnostni razvoj", ki je bilo predloženo Evropskemu svetu dne 15. in 16. junija 2001 v Göteborgu, je opredelilo podnebne spremembe kot eno izmed glavnih ovir za trajnostni razvoj in poudarilo potrebo po povečani rabi čiste energije in jasnemu ukrepanju za zmanjšanje povpraševanja po energiji.

(5) Povečana raba sproizvodnje, usmerjene k prihrankom primarne energije, bi lahko predstavljala pomemben del paketa ukrepov, potrebnih za usklajitev Kjotskega protokola z Okvirno konvencijo Združenih narodov o spremembi podnebja, in katerega koli paketa ukrepov za izpolnjevanje nadaljnjih obvez. Komisija je v svojem Sporočilu o izvajanju prve faze Evropskega programa za podnebne spremembe spodbujanje sproizvodnje opredelila kot enega izmed ukrepov, potrebnih za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov na področju energetike, in oznanila svojo namero o predstavitvi predloga za direktivo o spodbujanju sproizvodnje v letu 2002.

(6) Evropski parlament v svoji Resoluciji z dne 25. septembra 2002 o sporočilu Komisije o izvajanju prve faze Evropskega programa za podnebne spremembe [7] pozdravlja idejo o

predložitvi predloga za okrepitev ukrepov Skupnosti, ki bodo pospešili sproizvodnjo toplote in električne energije in zahteva takojšnje sprejetje direktive o spodbujanju sproizvodnje.

(7) Pomembnost sproizvodnje sta prav tako priznali Resolucija Sveta z dne 18. decembra 1997 [8] in Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. maja 1998 [9] o strategiji Skupnosti za spodbujanje sproizvodnje toplote in električne energije.

(8) Svet je v svojih zaključkih z dne 30. maja 2000 in 5. decembra 2000 podprl Akcijski načrt Komisije o učinkoviti rabi energije in opredelil spodbujanje sproizvodnje kot enega izmed kratkoročnih prednostnih področij. Evropski parlament je v svoji Resoluciji z dne 14. marca 2001 o Akcijskem načrtu za učinkovito rabo energije [10] pozval Komisijo, da predloži predloge o določitvi skupnih pravilnih za spodbujanje sproizvodnje, kadar je to upravičeno iz okoljskega vidika.

(9) Direktiva Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja [11], Direktiva 2001/80/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav [12] in Direktiva 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov [13] poudarjajo potrebo po ovrednotenju potenciala za sproizvodnjo v novih napravah.

(10) Direktiva 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb [14] zahteva, da države članice zagotovijo, da se pri novih stavbah s celotno uporabno tlorisno površino nad 1000 m² pred začetkom gradnje prouči in upošteva tehnična, okoljska in ekonomska izvedljivost alternativnih sistemov, kot je sproizvodnja toplote in električne energije.

(11) Sproizvodnja z visokim izkoristkom je v tej direktivi opredeljena z energijskimi prihranki, pridobljenimi s sproizvodnjo namesto z ločeno proizvodnjo toplote in električne energije. Energijski prihranki, večji od 10 %, izpolnjujejo pogoj "sproizvodnje z visokim izkoristkom". Za doseganje maksimalnih prihrankov energije in za izogibanje izgubam energijskih prihrankov je treba največjo pozornost posvetiti pogojem delovanja naprav za sproizvodnjo.

(12) V smislu vrednotenja prihrankov primarne energije je pomembno upoštevati razmere držav članic, v katerih se večina porabe električne energije krije iz uvoza.

(13) Zaradi preglednosti je pomembno, da se sprejme usklajena osnovna opredelitev sproizvodnje. Kadar so naprave za sproizvodnjo opremljene za ločeno proizvodnjo električne energije ali toplote, se takšna proizvodnja za izdajanje potrdil o izvoru ali za statistične namene ne sme opredeliti kakor sproizvodnja.

(14) Za zagotovitev, da podpora sproizvodnji v smislu te direktive temelji na rabi koristne toplote in prihrankih primarne energije, je treba postaviti merila za določitev in oceno energetske učinkovitosti sproizvodnje, opredeljene na podlagi osnovne opredelitve.

(15) Splošni cilj te direktive bi moral biti določitev harmonizirane metode za izračunavanje količine električne energije iz sproizvodnje in potrebnih smernic za njeno izvajanje ob upoštevanju metodologij, kot so tiste, ki jih trenutno razvijajo evropske organizacije za standardizacijo. To metodo bi bilo treba prilagajati ob upoštevanju tehničnega napredka. Uporaba izračunov iz Prilog II in III za naprave za mikrosproizvodnjo bi lahko, skladno z načelom sorazmernosti, temeljila na vrednostih, pridobljenih iz postopka za preskušanje tipa, ki ga je potrdil pristojni, neodvisni organ.

(16) Opredelitev pojmov sproizvodnje in sproizvodnje z visokim izkoristkom, ki se uporabljata v tej direktivi, ne prejudicira uporabe različnih opredelitev pojmov v nacionalni zakonodaji za druge namene kot tiste, ki jih določa ta direktiva. Primerno je dodatno si izposoditi ustrezne opredelitve pojmov iz Direktive 2003/54/ES in Direktive 2001/77/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o spodbujanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije na notranjem trgu z električno energijo [15].

(17) Merjenje proizvedene koristne toplote na izhodni točki naprave za sproizvodnjo poudarja potrebo, da je treba zagotoviti, da se prednosti koristne toplote iz sproizvodnje ne izgubijo v visokih toplotnih izgubah v distribucijskih omrežjih.

(18) Razmerje med električno energijo in toploto je tehnična značilnost, ki jo je treba opredeliti, da se izračuna količina električne energije iz sproizvodnje.

(19) V tej direktivi opredelitev pojma "enota za sproizvodnjo" lahko vključuje tudi opremo, s katero se lahko proizvaja samo električna energija ali samo toplotna energija, kot so naprave za dopolnilno kurjenje in naprave za naknadno zgorevanje. Proizvodnja iz takih naprav se za izdajanje potrdil o izvoru in statistične namene ne sme šteti kot sproizvodnja.

(20) Opredelitev pojma "sproizvodnja v malem obsegu" vključuje med drugim mikro sproizvodnjo in razpršene naprave za sproizvodnjo, kot so naprave za sproizvodnjo, ki oskrbujejo izolirana območja ali zadovoljujejo omejene stanovanjske, komercialne ali industrijske potrebe.

(21) Zaradi izboljšanja preglednosti v zvezi z izbiro potrošnikov med električno energijo iz sproizvodnje in električno energijo, proizvedeno na podlagi drugih tehnik, je treba na podlagi harmoniziranih vrednosti referenčnih izkoristkov poskrbeti, da se jamči izvor sproizvodnje z visokim izkoristkom. Sistemi potrdil o izvoru sami po sebi ne pomenijo pravice do prednosti iz mehanizmov nacionalnih podpor.

(22) Pomembno je, da so s takšnimi potrdili o izvoru zajete vse oblike električne energije, ki izvirajo iz sproizvodnje z visokim izkoristkom. Pomembno je jasno razlikovanje med potrdili o izvoru in tržnimi certifikati.

(23) Da bi srednjeročno zagotovili večjo tržno uveljavitev sproizvodnje, je primerno zahtevati od držav članic, da sprejmejo in objavijo poročilo, v katerem analizirajo nacionalni potencial za sproizvodnjo z visokim izkoristkom, in da vanj vključijo ločeno analizo ovir za sproizvodnjo ter ukrepov za zagotovitev zanesljivosti sistema potrdil o izvoru.

(24) Javna podpora bi morala biti v skladu z določbami smernic Skupnosti o državni pomoči za varovanje okolja [16], vključno glede ne-kumulacije pomoči. Te smernice trenutno dopuščajo nekatere vrste javne podpore, če se lahko dokaže, da so ukrepi pomoči koristni za varstvo okolja, ker je izkoristek pretvorbe zelo visok, ker bodo ukrepi omogočili, da se poraba energije zmanjša, ali ker bo postopek proizvodnje manj škodljiv za okolje. Takšna podpora bo v nekaterih primerih potrebna za nadaljnje izkoriščanje potenciala za sproizvodnjo, zlasti ob upoštevanju potrebe po internalizaciji eksternih stroškov.

(25) Javni programi podpore za spodbujanje sproizvodnje bi se morali osredotočiti predvsem na podporo sproizvodnji, ki temelji na ekonomsko opravičljivi rabi toplote in hladu.

(26) Države članice uporabljajo na nacionalni ravni različne podporne mehanizme za sproizvodnjo, vključno z investicijskimi pomočmi, davčnimi oprostitvami ali olajšavami, zelenimi certifikati in neposrednimi programi zaščitnih cen. Pomembno sredstvo za doseganje cilja te direktive je, da se zagotovi pravilno delovanje teh mehanizmov, dokler se ne začne uporabljati harmoniziran okvir Skupnosti, da bi ohranili zaupanje vlagateljev. Komisija namerava spremljati razmere in poročati o izkušnjah, pridobljenih z uporabo nacionalnih programov podpore.

(27) Za prenos in distribucijo električne energije iz sproizvodnje z visokim izkoristkom je treba uporabljati določbe člena 7(1), (2) in (5) Direktive 2001/77/ES kakor tudi ustrezne določbe Direktive 2003/54/ES. Dokler proizvajalec električne energije v sproizvodnji po nacionalni zakonodaji v smislu člena 21(1) Direktive 2003/54/ES ne postane upravičeni odjemalec, je treba skladno z objektivnimi, preglednimi in nediskriminatornimi merili določiti tarife za nakup dodatne električne energije, ki jo včasih proizvajalci električne energije v sproizvodnji potrebujejo. Zlasti za naprave za malo sproizvodnjo in mikro sproizvodnjo je treba olajšati dostop električni energiji, proizvedeni v sproizvodnji z visokim izkoristkom, do omrežij, o čemer je treba Komisijo uradno obvestiti.

(28) Na splošno je pri napravah za sproizvodnjo do 400 kW, ki spadajo pod opredelitev pojmov Direktive Sveta 92/42/EGS z dne 21. maja 1992 o zahtevanih izkoristkih novih toplovodnih kotlov na tekoča ali plinasta goriva [17], malo verjetno, da izpolnjujejo zahtevane minimalne zahteve po učinkovitosti iz navedene direktive in jih je zato treba izključiti iz navedene direktive.

(29) Upoštevati je treba posebno sestavo sektorja za sproizvodnjo, ki vključuje veliko malih in srednje velikih proizvajalcev, zlasti pri preverjanju upravnih postopkov za pridobitev dovoljenj za gradnjo naprav za sproizvodnjo.

(30) V okviru cilja te direktive, da se oblikuje okvir za pospeševanje sproizvodnje, je pomembno poudariti potrebo po stabilnem ekonomskem in upravnem okolju za naložbe v nove naprave za sproizvodnjo. Države članice je treba spodbujati, da to potrebo rešujejo z načrtovanjem

programov podpore za obdobje najmanj štirih let in z izogibanjem pogostim spremembam v upravnih postopkih itd. Države članice je treba nadalje spodbujati za zagotovitev, da programi javne podpore spoštujejo načelo postopnega opuščanja.

(31) Celotni izkoristek in dolgoročna sprejemljivost sproizvodnje sta odvisna od mnogih dejavnikov, kot so uporabljena tehnologija, vrste goriv, diagrami obremenitev, velikost naprave ter tudi od lastnosti toplote. Zaradi praktičnih razlogov in na podlagi dejstva, da uporaba proizvedene toplote za različne namene zahteva različne temperaturne nivoje toplote in da te ter druge razlike vplivajo na učinkovitost sproizvodnje, bi lahko sproizvodnjo razdelili na razrede, kot so: "industrijska sproizvodnja", "sproizvodnja za ogrevanje" in "sproizvodnja v kmetijstvu".

(32) Skladno z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti, kakor ju določa člen 5 Pogodbe, je treba splošna načela, ki določajo okvir za pospeševanje sproizvodnje na notranjem trgu z energijo določiti na ravni Skupnosti, vendar pa je podrobno izvajanje treba prepustiti državam članicam in tako vsaki državi članici omogočiti, da izbere režim, ki najbolje ustreza njenim posebnim razmeram. Ta direktiva se omejuje na tisto, kar je minimalno zahtevano za doseganje navedenih ciljev in ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(33) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil [18]–

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen

Namen te direktive je povečati energetske učinkovitost in izboljšati zanesljivost oskrbe z oblikovanjem okvira za spodbujanje in razvoj sproizvodnje toplote in električne energije z visokim izkoristkom, ki temelji na rabi koristne toplote in prihrankih primarne energije na notranjem energetskem trgu ob upoštevanju posebnih nacionalnih okoliščin, zlasti glede podnebnih in gospodarskih razmer.

Člen 2

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za sproizvodnjo, kakor je opredeljena v členu 3, in tehnologije za sproizvodnjo iz Priloge I.

Člen 3

Opredelitve

V tej direktivi se uporablja naslednja opredelitve:

(a) "sproizvodnja" pomeni postopek istočasne proizvodnje toplote in električne in/ali mehanske energije;

(b) "koristna toplota" pomeni toploto, proizvedeno v postopku sproizvodnje za zadovoljitev ekonomsko opravičljivega povpraševanja po toploti in hlajenju;

(c) "ekonomsko opravičljivo povpraševanje" pomeni povpraševanje, ki ne presega potreb po toploti ali hladu in ki bi jih sicer zadovoljili po pogojih na trgu s postopki za proizvodnjo energije različnimi od sproizvodnje;

(d) "električna energija iz sproizvodnje" pomeni električno energijo, proizvedeno v postopku, ki je povezan s proizvodnjo koristne toplote in izračunano skladno z metodologijo iz Priloge II;

(e) "nadomestna električna energija" pomeni električno energijo, dobavljeno iz elektroenergetskega omrežja, kadar je postopek sproizvodnje prekinjen, vključno z obdobjem vzdrževanja, ali zaradi okvare;

(f) "dodatna električna energija" pomeni električno energijo, dobavljeno iz elektroenergetskega omrežja v primerih, kadar je potreba po električni energiji večja od količine električne energije, proizvedene v sproizvodnji;

(g) "celotni izkoristek" pomeni letno vsoto proizvedene električne in mehanske energije ter koristne toplote, deljeno z vložkom goriva, ki se porabi za proizvodnjo toplote v sproizvodnji, ter bruto proizvodnjo električne in mehanske energije;

(h) "izkoristek" pomeni izkoristek, izračunan na podlagi "neto kurilne vrednosti" goriv (imenovano tudi "spodnja kurilna vrednost");

(i) "soproizvodnja z visokim izkoristkom" pomeni sproizvodnjo, ki izpolnjuje merila iz Priloge III;

(j) "vrednost referenčnega izkoristka za ločeno proizvodnjo" pomeni izkoristek nadomestne ločene proizvodnje toplote in električne energije, ki se ju namerava nadomestiti s sproizvodnjo;

(k) "razmerje med električno energijo in toploto" pomeni razmerje med električno energijo iz sproizvodnje in koristno toploto pri polnem obratovanju sproizvodnje z uporabo obratovnih podatkov določene naprave;

(l) "naprava za sproizvodnjo" pomeni napravo, ki lahko obratuje po postopku sproizvodnje;

(m) "mikrosoproizvodnja" pomeni napravo za sproizvodnjo z maksimalno močjo manjšo od 50 kWe;

(n) "mala sproizvodnja" pomeni napravo za sproizvodnjo z instalirano močjo manjšo od 1 MWe;

(o) "energija iz sproizvodnje" pomeni vsoto električne in mehanske energije ter koristne toplote, ki so pridobljene v sproizvodnji.

Poleg tega se uporabljajo opredelitve iz Direktive 2003/54/ES in Direktive 2001/77/ES.

Člen 4

Merila glede izkoristka sproizvodnje

1. Zaradi določanja učinkovitosti sproizvodnje v skladu s Prilogo III Komisija v skladu s postopkom iz člena 14(2) najpozneje do 21. februarja 2006 določi harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije in toplote. Te harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov so sestavljene iz matrike vrednosti, diferencirane po pomembnih dejavnikih, vključno z letom izdelave in vrstami goriva, in morajo temeljiti na izčrpno dokumentirani analizi ob upoštevanju med drugim podatkov o obratovanju v realnih razmerah, čezmejne izmenjave električne energije, mešanice goriv in podnebnih razmer kot tudi uporabljene tehnologije za sproizvodnjo skladno z načeli iz Priloge III.

2. Komisija, skladno s postopkom iz člena 14(2), pregleda harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije in toplote iz odstavka 1, prvič 21. februarja 2011 nato pa vsake štiri leta, da se upošteva tehnični razvoj in spremembe v porazdelitvi energijskih virov.

3. Države članice, ki začnejo z izvajanjem te direktive, preden Komisija določi harmonizirane vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije in toplote iz odstavka 1, morajo do datuma iz odstavka 1 sprejeti svoje nacionalne vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije, ki se uporabijo za izračun prihrankov primarne energije zaradi sproizvodnje skladno z metodologijo iz Priloge III.

Člen 5

Potrdilo o izvoru za električno energijo iz sproizvodnje z visokim izkoristkom

1. Države članice na podlagi harmoniziranih vrednosti referenčnih izkoristkov iz člena 4(1) najpozneje šest mesecev po sprejetju teh vrednosti zagotovijo, da se lahko jamči za izvor električne energije, proizvedene v sproizvodnji z visokim izkoristkom skladno z objektivnimi, preglednimi in nediskriminatornimi merili, ki jih določi vsaka država članica. Zagotovijo, da potrdilo o izvoru električne energije omogoči proizvajalcem, da dokažejo, da je električna energija, ki jo prodajajo, proizvedena v sproizvodnji z visokim izkoristkom, in da se to potrdilo izdaja na zahtevo proizvajalca v navedenem smislu.

2. Države članice lahko za nadzor nad izdajanjem potrdil o izvoru iz odstavka 1 določijo enega ali več pristojnih organov, ki so neodvisni do proizvodnih in distribucijskih dejavnosti.

3. Države članice ali pristojni organi vzpostavijo ustrezne mehanizme, s katerimi zagotovijo, da so potrdila o izvoru natančna in zanesljiva, in v poročilu iz člena 10(1) navedejo ukrepe, ki jih sprejmejo, da bi zagotovile zanesljivost sistema potrdil o izvoru.

4. Sistemi potrdil o izvoru sami po sebi ne pomenijo pravice do prednosti iz nacionalnih mehanizmov podpor.

5. Potrdilo o izvoru:

- vsebuje spodnjo kurilno vrednost goriva, iz katerega je bila električna energija proizvedena, uporabo toplote, proizvedene skupaj z električno energijo, in natančno navedbo datumov in krajev proizvodnje,
- podrobno navaja količino električne energije proizvedene v soproizvodnji z visokim izkoristkom, skladno s Prilogo II, zajeto v potrdilu,
- podrobno navaja prihranke primarne energije, izračunane v skladu s Prilogo III, na podlagi harmoniziranih referenčnih vrednosti izkoristka, ki ga je določila Komisija, kakor navedeno v členu 4(1).

Države članice lahko v potrdilo o izvoru vključijo dodatne informacije.

6. Taka potrdila o izvoru, izdana po odstavku 1, države članice medsebojno priznavajo izključno kot dokaz o elementih iz odstavka 5. Kakršna koli zavrnitev priznanja potrdila o izvoru kot dokaza, zlasti iz razlogov v zvezi s preprečevanjem goljufije, mora temeljiti na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih.

V primeru zavrnitve priznanja potrdila o izvoru lahko Komisija stranko, ki je potrdilo zavrnila, zaveže, da ga prizna, zlasti na podlagi objektivnih, preglednih in nediskriminatornih meril, na katerih tako priznanje temelji.

Člen 6

Nacionalni potenciali za soproizvodnjo z visokim izkoristkom

1. Države članice izdelajo analizo o nacionalnem potencialu za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom, vključno z mikro soproizvodnjo z visokim izkoristkom.

2. Analiza:

- temelji na izčrpno dokumentiranih znanstvenih podatkih in izpolnjevanju meril iz seznama v Prilogi IV,
- identificira celotni potencial porabe koristne toplote in hladu, ustrezen za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom, kakor tudi razpoložljivost goriv ter drugih energijskih virov za uporabo v soproizvodnji,
- vključuje ločeno analizo ovir, ki bi lahko preprečile realizacijo nacionalnega potenciala za soproizvodnjo z visokim izkoristkom. Ta analiza mora zlasti proučiti ovire v zvezi s cenami in stroški ter dostopom do goriva, ovire v zvezi z vprašanji glede omrežnega sistema, ovire v zvezi z administrativnimi postopki in ovire v zvezi s pomanjkljivo internalizacijo eksternih stroškov v cenah energije.

3. Države članice prvič najpozneje do 21. februarja 2007, nato pa vsake štiri leta, na podlagi zahteve Komisije vsaj šest mesecev pred rokom, ocenijo napredek pri povečanju deleža soproizvodnje z visokim izkoristkom.

Člen 7

Programi podpore

1. Države članice zagotovijo, da podpora soproizvodnji - obstoječe in prihodnje naprave - temelji na porabi koristne toplote in prihrankih primarne energije, v luči možnosti, ki so na voljo za zmanjšanje povpraševanja po energiji v okviru drugih ekonomsko izvedljivih ukrepov ali okoljsko ugodnih kot tudi drugih ukrepov za učinkovito rabo energije.

2. Brez poseganja v člena 87 in 88 Pogodbe Komisija oceni izvajanje mehanizmov podpore, ki se uporabljajo v državah članicah in bi lahko vplivali na omejevanje trgovine ter po katerih proizvajalec energije v soproizvodnji na podlagi predpisov, ki jih izdajo javni organi, prejema neposredno ali posredno podporo.

Komisija prouči, ali navedeni mehanizmi prispevajo k doseganju ciljem iz členov 6 in 174(1) Pogodbe.

3. Komisija v poročilu iz člena 11 predloži izčrpno dokumentirano analizo o izkušnjah pri uporabi in sožitju različnih mehanizmov podpore iz odstavka 2 tega člena. V poročilu se v skladu z nacionalnimi potenciali iz člena 6 oceni uspeh programov podpore, vključno s stroškovno učinkovitostjo pri spodbujanju uporabe soproizvodnje z visokim izkoristkom. V poročilu se

pregleda tudi, v kakšnem obsegu so programi podpore prispevali k oblikovanju stabilnih pogojev za naložbe v sproizvodnjo.

Člen 8

Vprašanja v zvezi z elektroenergetskimi omrežji in tarifami

1. Za zagotovitev prenosa in distribucije električne energije iz sproizvodnje z visokim izkoristkom se uporabljajo določbe člena 7(1), (2) in (5) Direktive 2001/77/ES kakor tudi ustrezne določbe Direktive 2003/54/ES.

2. Dokler proizvajalec energije v sproizvodnji po nacionalni zakonodaji v smislu člena 21(1) Direktive 2003/54/ES ne postane upravičeni odjemalec, morajo države članice sprejeti potrebne ukrepe za določitev tarif, ki se uporabijo za nakup nadomestne ali dodatne električne energije na podlagi objavljenih tarif ter pogojev.

3. Države članice lahko zlasti za električno energijo, proizvedeno v mali in mikro sproizvodnji z visokim izkoristkom olajšajo dostop do omrežij, o čemer se mora uradno obvestiti Komisijo.

Člen 9

Upravni postopki

1. Države članice ali pristojni organi, ki jih imenujejo države članice, ocenijo obstoječi zakonodajni in ostali pravni okvir v zvezi s postopki za energetska dovoljenja ali drugimi postopki iz člena 6 Direktive 2003/54/ES, ki se uporabljajo za naprave za sproizvodnjo z visokim izkoristkom.

Taka ocenitev se opravi z namenom, da se:

(a) spodbuja načrtovanje naprav za sproizvodnjo za zadovoljitev ekonomsko opravičljivega povpraševanja po koristni toploti in izogne proizvodnji presežne toplote glede na koristno toploto;

(b) zmanjšajo regulativne in neregulativne ovire za povečanje deleža sproizvodnje;

(c) racionalizirajo in pospešijo postopki na ustrezni upravni ravni in

(d) zagotovi, da so pravila objektivna, pregledna in nediskriminatorna ter da v celoti upoštevajo posebnosti različnih tehnologij za sproizvodnjo.

2. Države članice zagotovijo, če je to ustrezno glede na nacionalno zakonodajo, da se navede dosežena stopnja zlasti glede:

(a) koordinacije med različnimi upravnimi organi glede rokov, sprejema in obdelave vlog za energetska dovoljenja;

(b) izdelave morebitnih smernic za dejavnosti iz odstavka 1 in izvedljivosti hitrega postopka načrtovanja za proizvajalce energije v sproizvodnji in

(c) določitve organov, ki delujejo kot posredniki v sporih med organi, pristojnimi za izdajanje dovoljenj, in prosilci za dovoljenje.

Člen 10

Poročanje držav članic

1. Države članice najpozneje do 21. februarja 2006 objavijo poročilo z rezultati analize in ocenitev, opravljenih v skladu s členi 5(3), 6(1), 9(1) in 9(2).

2. Države članice prvič najpozneje do 21. februarja 2007 nato pa vsake štiri leta, na podlagi zahteve Komisije vsaj šest mesecev pred rokom, objavijo poročilo z rezultati ocenitve iz člena 6(3).

3. Države članice v skladu z metodologijo iz Priloge II predložijo Komisiji prvič pred koncem decembra 2004 podatke za leto 2003, nato pa vsako leto statistiko o nacionalni proizvodnji električne energije in toplote v sproizvodnji.

Prav tako predložijo letno statistiko o zmogljivostih sproizvodnje in gorivih, ki se uporabljajo za sproizvodnjo. Države članice lahko predložijo tudi statistiko o prihrankih primarne energije, doseženih z uporabo sproizvodnje, skladno z metodologijo iz Priloge III.

Člen 11

Poročanje Komisije

1. Komisija na podlagi poročil, predloženih po členu 10, pregleda uporabo te direktive in Evropskemu Parlamentu in Svetu najpozneje do 21. februarja 2008 in nato vsake štiri leta predloži poročilo o napredku pri izvajanju te direktive.

V poročilu se zlasti:

- (a) preuči napredek pri izkoriščenosti nacionalnih potencialov za soproizvodnjo z visokim izkoristkom iz člena 6;
- (b) oceni, v kakšnem obsegu so pravila in postopki, ki opredeljujejo okvirne pogoje za soproizvodnjo na notranjem energetskega trgu, določena na podlagi objektivnih, preglednih in nediskriminatornih meril ob ustreznem upoštevanju koristi soproizvodnje;
- (c) pregleda izkušnje pri uporabi in sožitju različnih podpornih mehanizmov za soproizvodnjo;
- (d) pregleda vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo na podlagi sodobnih tehnologij.

Če je to ustrezno, Komisija poročilu priloži nadaljnje predloge za Evropski parlament in Svet.

2. Komisija pri ocenjevanju napredka iz odstavka 1(a) preuči, v kakšnem obsegu so se ali so predvideni, da se bodo izkoristili nacionalni potenciali za soproizvodnjo z visokim izkoristkom iz člena 6 ob upoštevanju ukrepov držav članic, pogojev, vključno s podnebnimi razmerami, in vplivov notranjega energetskega trga ter posledic drugih pobud Skupnosti, kot je Direktiva 2003/87/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES [19].

Če je to ustrezno, Komisija predloži Evropskemu Parlamentu in Svetu nadaljnje predloge, z namenom izdelave akcijskega načrta za razvoj soproizvodnje z visokim izkoristkom v Skupnosti.

3. Komisija pri ocenjevanju obsega za nadaljnjo harmonizacijo računskih metod iz člena 4(1) preuči vpliv drugih obstoječih izračunov iz člena 12, Priloge II in Priloge III, na notranji trg z energijo tudi ob upoštevanju izkušenj iz mehanizmov nacionalne podpore.

Če je to ustrezno, Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu nove predloge za nadaljnjo harmonizacijo računskih metod.

Člen 12

Drugi načini izračunov

1. Države članice lahko do konca leta 2010 in s predhodno odobritvijo Komisije uporabljajo druge metode kakor tisto, ki je določena v Prilogi II(b), da od številčnih podatkov iz poročila odštejejo eventualno količino električne energije, ki ni proizvedena v soproizvodnji. Vendar pa se za namene iz člena 5(1) in člena 10(3) količina električne energije iz soproizvodnje določi v skladu s Prilogo II.

2. Države članice lahko prihranke primarne energije iz proizvodnje toplote in električne energije ter mehanske energije izračunajo skladno s Prilogo III(c), ne da bi za izključitev deleža toplote in električne energije, ki ne izvirata iz soproizvodnje, uporabile Prilogo II. Takšna proizvodnja se lahko šteje kot soproizvodnja z visokim izkoristkom, če izpolnjuje merila za izkoristke iz Priloge III(a) in če je pri napravah za soproizvodnjo z električno močjo večjo od 25 MW celotni izkoristek nad 70 %. Vendar pa se zaradi izdajanja potrdil o izvoru in za statistične namene specifikacija količine električne energije iz soproizvodnje v smislu take proizvodnje določi v skladu s Prilogo II.

3. Države članice lahko do konca leta 2010 z uporabo drugače metodologije soproizvodnjo opredelijo kot soproizvodnjo z visokim izkoristkom, ne da bi preverile, ali energija iz soproizvodnje izpolnjuje merila iz Priloge III(a), če se na nacionalni ravni dokaže, da energija iz soproizvodnje identificirana s tako nadomestno računsko metodo v povprečju izpolnjuje merila iz Priloge III(a). Če se potrdilo o izvoru izda za tako proizvodnjo, izkoristek energije iz soproizvodnje, naveden na potrdilu, ne sme presegati mejne vrednosti meril iz Priloge III(a), razen če se z izračuni skladno s Prilogo III ne dokaže drugače. Vendar pa se zaradi izdajanja potrdil o izvoru in za statistične namene specifikacija količine električne energije iz soproizvodnje v smislu take proizvodnje določi v skladu s Prilogo II.

Člen 13

Pregled

1. Mejne vrednosti, ki se uporabijo za izračun električne energije iz soproizvodnje iz Priloge II(a), se prilagodijo tehničnemu napredku v skladu s postopkom iz člena 14(2).

2. Mejne vrednosti, ki se uporabijo za izračun izkoristka soproizvodnje in prihrankov primarne energije iz Priloge III(a), se prilagodijo tehničnemu napredku v skladu s postopkom iz člena 14(2).

3. Smernice za določanje razmerja med električno energijo in toploto iz Priloge II(d) se prilagodijo tehničnemu napredku v skladu s postopkom iz člena 14(2).

Člen 14

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabita člena 5 in 7 Odločbe 1999/468/ES ob upoštevanju določb iz člena 8 Odločbe.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 15

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo najpozneje do 21. februarja 2006. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 16

Sprememba Direktive 92/42/EGS

Členu 3(1) Direktive 92/42/EGS se doda naslednja alineja:

"— naprave za soproizvodnjo, kakor so opredeljene v Direktivi 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o spodbujanju soproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo in o spremembi direktive 92/42/EGS [20]

Člen 17

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v Uradnem listu Evropske Unije.

Člen 18

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 11. februarja 2004

Za Evropski Parlament

Predsednik

P. Cox

Za Svet

Predsednik

M. McDowell

[1] UL C 291 E, 26.11.2002, str. 182.

[2] UL C 95, 23.4.2003, str. 12.

[3] UL C 244, 10.10.2003, str. 1.

[4] Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. maja 2003 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 8. septembra 2003 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 18. decembra 2003 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

[5] UL L 176, 15.7.2003, str. 37.

[6] UL C 140 E, 13.6.2002, str. 543.

- [7] UL C 273 E, 14.11.2003, str. 172.
[8] UL C 4, 8.1.1998, str. 1.
[9] UL C 167, 1.6.1998, str. 308.
[10] UL C 343, 5.12.2001, str. 190.
[11] UL C 257, 10.10.1996, str. 26.
[12] UL L 309, 27.11.2001, str. 1.
[13] UL L 332, 28.12.2000, str. 91.
[14] UL L 1, 4.1.2003, str. 65.
[15] UL L 283, 27.10.2001, str. 33.
[16] UL C 37, 3.2.2001, str. 3.
[17] UL L 167, 22.6.1992, str. 17. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 93/68/EGS (UL L 220, 30.8.1993, str. 1).
[18] UL L 184, 17.7.1999, str. 23.
[19] UL L 275, 25.10.2003, str. 32.
[20] UL L 52, 21.2.2004, str. 50."

PRILOGA I

Tehnologije za sproizvodnjo, ki jih zajema ta direktiva

- (a) Kombinirani cikel s plinsko turbino z rekuperacijo toplote
- (b) Protitlačna parna turbina
- (c) Odjemno kondenzacijska parna turbina
- (d) Plinska turbina z rekuperacijo toplote
- (e) Motor z notranjim izgorevanjem
- (f) Mikroturbine
- (g) Stirlingovi motorji
- (h) Gorivne celice
- (i) Parni motorji
- (j) Motorji z organskim Rankinovim ciklom
- (k) Katera koli druga vrsta tehnologije ali njihova kombinacija, ki spada pod opredelitev pojma iz člena 3(a)

PRILOGA II

Izračun električne energije iz sproizvodnje

Vrednosti, ki se uporabljajo za izračun električne energije iz sproizvodnje, se določijo na podlagi pričakovanega ali dejanskega obratovanja naprave pri normalnih pogojih uporabe. V zvezi z napravami za mikro sproizvodnjo izračun lahko temelji na potrjenih vrednostih.

- (a) Proizvodnja električne energije iz sproizvodnje je enaka skupni letni proizvodnji električne energije naprave, merjeni pri izhodnih sponkah glavnih generatorjev;
 - (i) pri napravah za sproizvodnjo tipa (b), (d), (e), (f), (g) in (h) iz Priloge I s celotnim letnim izkoristkom, ki ga določijo države članice, na ravni najmanj 75 % in
 - (ii) pri napravah za sproizvodnjo tipa (a) in (c) iz Priloge I s celotnim letnim izkoristkom, ki ga določijo države članice, na ravni najmanj 80 %.
- (b) Pri napravah za sproizvodnjo s celotnim letnim izkoristkom pod vrednostjo iz odstavka (a) (i) (naprave za sproizvodnjo tipa (b), (d), (e), (f), (g) in (h) iz Priloge I) ali s celotnim letnim izkoristkom pod vrednostjo iz odstavka (a) (ii) (naprave za sproizvodnjo tipa (a) in (c) iz Priloge I) se električna energija iz sproizvodnje izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$E_{CHP} = H_{CHP} \cdot C$

pri čemer:

E_{CHP} pomeni količino električne energije iz soproizvodnje

C pomeni razmerje med električno energijo in toploto

H_{CHP} pomeni količino koristne toplote iz soproizvodnje (izračunane v ta namen kot skupna proizvodnja toplote minus katera koli toplota, proizvedena v ločenih kotlih ali z odvzemom sveže pare iz parnega generatorja, nameščenega pred turbino).

Izračun električne energije iz soproizvodnje mora temeljiti na dejanskem razmerju med električno energijo in toploto. Če dejansko razmerje med električno energijo in toploto naprave za soproizvodnjo ni znano, se za naprave tipa (a), (b), (c), (d), in (e) iz Priloge I lahko uporabijo naslednje privzete vrednosti, zlasti za statistične namene, če je izračunana električna energija iz soproizvodnje manjša ali enaka skupni proizvodnji električne energije iz naprave:

Tip naprave | Privzeto razmerje električna energija/toplota, C |

Kombinirani cikel s plinsko turbino z rekuperacijo toplote | VSTAVITI ŠTEVILKE IZ IZVIRNIKA 0,95 |

Protitlačna parna turbina | VSTAVITI ŠTEVILKE IZ IZVIRNIKA 0,45 |

Odjemno kondenzacijska parna turbina | VSTAVITI ŠTEVILKE IZ IZVIRNIKA 0,45 |

Plinska turbina z rekuperacijo toplote | VSTAVITI ŠTEVILKE IZ IZVIRNIKA 0,55 |

Motor z notranjim izgorevanjem | VSTAVITI ŠTEVILKE IZ IZVIRNIKA 0,75 |

Če države članice uvedejo privzete vrednosti za razmerja med električno energijo in toploto za naprave tipa (f), (g), (h), (i), (j) in (k) iz Priloge I, se te privzete vrednosti objavijo in sporočijo Komisiji.

(c) Če se delež energijske vsebine goriva za soproizvodnjo ponovno pridobi v kemikalijah in se ga reciklira, se ta delež lahko odšteje od vložka goriva pred izračunom celotnega izkoristka iz odstavkov (a) in (b).

(d) Države članice lahko določijo razmerje med električno energijo in toploto kot razmerje med električno energijo in koristno toploto pri obratovanju soproizvodnje z nižjo zmožljivostjo in z uporabo obratovalnih podatkov določene naprave.

(e) Komisija v skladu s postopkom iz člena 14(2) določi podrobne smernice za izvajanje in uporabo Priloge II, vključno z določitvijo razmerja med električno energijo in toploto.

(f) Države članice lahko za izračun po odstavkih (a) in (b) uporabijo druga poročevalna obdobja kot eno leto.

PRILOGA III

Metodologija za določanje izkoristka postopka soproizvodnje

Vrednosti, ki se uporabljajo za izračun izkoristka soproizvodnje in prihrankov primarne energije, se določijo na podlagi pričakovanega ali dejanskega obratovanja naprave pri normalnih pogojih uporabe.

(a) Soproizvodnja z visokim izkoristkom

Za namene te direktive soproizvodnja z visokim izkoristkom izpolnjuje naslednja merila:

- energija, proizvedena v napravah za soproizvodnjo, zagotovi najmanj 10 % prihranke primarne energije, izračunane skladno s točko (b), v primerjavi z ločeno proizvodnjo toplote in električne energije,
- energija iz malih in mikro naprav za soproizvodnjo, ki zagotavlja prihranke primarne energije, izpolnjuje pogoje za soproizvodnjo z visokim izkoristkom.

(b) Izračun prihrankov primarne energije

Prihranki primarne energije, ki jih zagotavlja soproizvodnja, opredeljena v skladu s Prilogo II, se izračuna na podlagi naslednje formule:

+++++ TIFF +++++

pri čemer:

PES pomeni prihranke primarne energije.

CHP H_{η} pomeni toplotni izkoristek soproizvodnje, opredeljen kot letno proizvedena koristna toplota deljena z vložkom goriva, uporabljenega za proizvodnjo vsote proizvedene toplote in električne energije.

Ref H_{η} je vrednost referenčnega izkoristka za ločeno proizvodnjo toplote.

CHP E_{η} pomeni električni izkoristek soproizvodnje, opredeljen kot letna električna energija iz soproizvodnje, deljena z vložkom goriva, uporabljenega za proizvodnjo vsote proizvedene toplote in električne energije. Če naprava za soproizvodnjo proizvaja mehansko energijo, se lahko letna električna energija iz soproizvodnje poveča za dodatni element, ki predstavlja količino električne energije, ekvivalentno količini mehanske energije. Ta dodatni element ne zagotavlja pravice do izdaje potrdila o izvoru skladno s členom 5.

Ref E_{η} je vrednost referenčnega izkoristka za ločeno proizvodnjo električne energije.

(c) Izračuni za energijske prihranke pri uporabi drugih načinov izračuna skladno s členom 12(2)

Če se prihranki primarne energije za postopek izračunajo skladno s členom 12(2), se prihranki primarne energije izračunajo s formulo iz odstavka (b) te priloge, pri čemer se:

"CHP H_{η} " nadomesti s " H_{η} " in

"CHP E_{η} " nadomesti z " E_{η} ",

pri čemer:

H_{η} pomeni toplotni izkoristek postopka, opredeljen kot letno proizvedena toplota, deljena z vložkom goriva, uporabljenega za proizvodnjo vsote proizvedene toplote in električne energije.

E_{η} pomeni električni izkoristek postopka, opredeljen kot letno proizvedena električna energija, deljena z vložkom goriva, uporabljenega za proizvodnjo vsote proizvedene toplote in električne energije. Če naprava za soproizvodnjo proizvaja mehansko energijo, se lahko letna električna energija iz soproizvodnje poveča za dodatni element, ki predstavlja količino električne energije, ekvivalentno količini mehanske energije. Ta dodatni element ne zagotavlja pravice do izdaje potrdila o izvoru skladno s členom 5.

(d) Države članice lahko za namen izračuna skladno z odstavkoma (b) in (c) te priloge uporabijo druga poročevalna obdobja kot eno leto.

(e) V zvezi z mikro napravami za soproizvodnjo izračun prihrankov primarne energije lahko temelji na potrjenih vrednostih.

(f) Referenčne vrednosti izkoristka za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije

Izkoristek obratovanja ločene proizvodnje toplote in električne energije, ki jo bo soproizvodnja nadomestila, se določi po načelih za določanje vrednosti referenčnega izkoristka za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije iz člena 4(1) in formule iz odstavka (b) te priloge.

Referenčne vrednosti izkoristka se izračunajo skladno z naslednjimi načeli:

1. Pri napravah za soproizvodnjo iz člena 3 primerjava z ločeno proizvodnjo električne energije temelji na načelu primerjanja istih kategorij goriva.
2. Vsaka naprava za soproizvodnjo se primerja z najboljšo razpoložljivo in ekonomsko opravičljivo tehnologijo za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije na trgu v letu izdelave naprave za soproizvodnjo.
3. Vrednost referenčnega izkoristka za naprave za soproizvodnjo, ki so starejše od 10 let, se določijo na podlagi referenčnih vrednosti za naprave, ki so stare 10 let.
4. Vrednosti referenčnega izkoristka za ločeno proizvodnjo električne energije in proizvodnjo toplote odražajo podnebne spremembe med državami članicami.

PRILOGA IV

Merila za analizo nacionalnih potencialov za soproizvodnjo z visokim izkoristkom

(a) Analiza nacionalnih potencialov iz člena 6 upošteva:

- vrsto goriv, ki se bodo po vsej verjetnosti uporabljala za realizacijo potenciala za sproizvodnjo, vključno s posebnim upoštevanjem potenciala za povečanje rabe obnovljivih virov energije na nacionalnem trgu s toploto preko sproizvodnje,
- vrsto tehnologij za sproizvodnjo iz seznama v Prilogi I, ki se bodo po vsej verjetnosti uporabljale za izkoriščanje nacionalnega potenciala,
- vrsto ločene sproizvodnje toplote in električne energije ali, kjer je to izvedljivo, mehanske energije, ki se bo po vsej verjetnosti nadomestila s sproizvodnjo z visokim izkoristkom,
- razdelitev potenciala na posodobitev obstoječih zmogljivosti in na izgradnjo novih zmogljivosti.

(b) Analiza vključuje ustrezne mehanizme za ovrednotenje stroškovne učinkovitosti - v smislu prihrankov primerne energije - pri povečanju deleža sproizvodnje z visokim izkoristkom v nacionalni energetske sestavi. Analiza stroškovne učinkovitosti prav tako upošteva nacionalne obveze, sprejete v kontekstu obveznosti na področju podnebnih sprememb, ki jih je sprejela Skupnost na podlagi Kjotskega protokola h konvenciji ZN o spremembi podnebja.

(c) Analiza nacionalnega potenciala za sproizvodnjo podrobno opredeli potenciale za časovna obdobja 2010, 2015 in 2020 in vključuje, kjer je to izvedljivo, ustrezno oceno stroškov za vsako časovno obdobje.